

عنوان مقاله:

رویکرد منظرین در مرمت شهر پروژه نظام الدین بستی، شبکه یکپارچه فضاهای تاریخی و روز

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 4، شماره 19 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

آرمان میناتورسجادی - کارشناس ارشد معماری منظر دانشگاه بین المللی امام خمینی ره قزوین

خلاصه مقاله:

در شهرهای هند و در ادامه سنت شهرسازی دوره استعمار، شاهد وجود فضاهای باز شهری به صورت مستقل هستیم که از نگاه موز های به فضاهای شهری، قطع ارتباط این فضاها با زندگی مردم و در نتیجه قطع ارتباط آنها با شهر حکایت م یکنند. توجه به پویایی فضاهای باز شهری در بافتهای قدیمی و ارتباط با سایر جریا نهای زنده شهر و محله، برخوردهای متنوعی را در مداخله بافتهای تاریخی شهری سبب میشود. امروزه این رویکردها از حوزه مداخله تک بنایی به کل شهر سوق پیدا کرده است و نه تنها حفاظت مجموع ههای میراثی در بافت تهای تاریخی را مدنظر قرار میدهد؛ بلکه هدف اصلی در مداخله، ترکیبی از اهداف حفاظتی، احیای فرهنگی، توسعه اجتماعی- اقتصادی، توسعه زیستمحیطی و توسعه شهری است. بافت شهری دهلی و سایر شهرهای هندوستان را مجموع های از این فضاها، بناهای تاریخی و جریا نهای زندگی محلی در کنار هم تشکیل م یدهد. در این میان محمد شهیرمعمار منظر هندی، ایده توسعه شبکه به هم پیوسته از فضاهای باز را برای شهرهای هند پیشنهاد م یدهد و همین ایده را در پروژه نوسازی نظا مالدین با سه مجموعه میراثی مستقل شامل مقبره همایون، باغ سوندر نرسری و محله نظا مالدین بستی و توانمندسازی محلی در بافت تاریخی، مورد آزمایش قرار داده است وی باتعریف شبکه ای به هم پیوسته از فضاها و فعالی تهای شهری در بستری تاریخی، زیرساخت جدیدی را در توسعه شهردهلی جهت حضور پایدارانسان در بافت تاریخی به عنوان رمز پایداری فضا فراهم آورده است. این نوشتار رویکرد ویژه شهیر را در پروژه احیای یکپارچه مقبره همایون، سوندر نرسری و نظا مالدین بستی مورد بررسی و تحلیل قرار م یدهد

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، شبکه شهری، پروژه نظا مالدین بستی، محمد شهیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/303089>

